

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-020-00-0024/17-11
Датум: 24.12.2018. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС), у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције против Милана Димкића из Београда, [REDACTED], дана 24.12.2018. године директор Агенције за борбу против корупције доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Милан Димкић, ранији генерални директор Института за водопривреду "Јарослав Черни" а.д. Београд, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је током његовог вршења наведене јавне функције, од стране Института за водопривреду "Јарослав Черни" а.д. Београд, на рачун Српског друштва за заштиту вода, чији је он председник и законски заступник, на име донација за организације научног скупа-годишњих конференција о води и издавање часописа "Water Research and Management", уплаћено: за 2010. годину укупно 200.000,00 динара, за 2011. годину укупно 320.000, динара, за 2012. годину укупно 270.000,00 динара, за 2013. годину укупно 500.000,00 динара, за 2014. годину укупно 500.000,00 динара, за 2015. годину укупно 700.000,00 динара, за 2016. годину укупно 800.000,00 динара, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења објавиће се у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном листу града Београда".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Милан Димкић.

О бразло жење

Против Милана Димкића, ранијег генералног директора Института за водопривреду "Јарослав Черни" а.д. Београд (у даљем тексту: Институт), покренут је, по службеној дужности, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл.

27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је, током његовог вршења наведене јавне функције, од стране Института, на рачун Српског друштва за заштиту вода (у даљем тексту: СДЗВ), чији је он председник и законски заступник, на име донација за организације научног скупа-годишњих конференција о води и издавање часописа "Water Research and Management", уплаћено: за 2010. годину укупно 200.000,00 динара, за 2011. годину укупно 320.000, динара, за 2012. годину укупно 270.000,00 динара, за 2013. годину укупно 500.000,00 динара, за 2014. годину укупно 500.000,00 динара, за 2015. годину укупно 700.000,00 динара, за 2016. годину укупно 800.000,00 динара, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, Милан Димкић је, поред осталог, навео да су, на основу чл. 17. Статута Института, органи управљања у Институту Скупштина, Одбор директора и генерални директор, да је одредбом чл. 39. ст. 1. тач. 14. Статута Института одређено да Одбор директора, поред осталог, утврђује и спроводи програм сарадње са домаћим и страним организацијама, док је, према одредби чл. 47. Статута Института, генерални директор извршни орган, кога бира Скупштина Института на предлог научног Савета Института, те да, на основу одредбе чл. 50. ст. 1. тач. 3. Статута Института, генерални директор, поред осталог, брине о извршавању одлука Скупштине, Одбора директора и Научног већа Института. На основу тога, према наводима именованог, произлази да је у спорном периоду Одбор директора Института био надлежан да доноси одлуке о сарадњи са СДЗВ, да је Одбор директора био упознат са постојањем и радом СДЗВ, да је Институт члан СДЗВ од његовог оснивања 15.11.1970. године, те да од тада активно учествује у раду и донира својим средствима рад СДЗВ. Именовани је навео да је он, као генерални директор Института, био извршни орган управљања и да је спроводио одлуке које су доносили Скупштина, Одбор директора и Научни савет Института. Навео је да одлуке о давању донација за СДЗВ није доносио лично, већ је такве одлуке доносио Научни савет Института, а он их је само спроводио уз знање Одбора директора. Такође је навео да СДЗВ није основао за остваривање сопствених приватних интереса, већ је само наставио традицију уске повезаности у раду између Института и овог друштва. Навео је да Институт није директни корисник буџетских средстава и да новац за свој рад обезбеђује сопственим радом као свако друго привредно друштво, иако је основан средствима Републике Србије, те да новац који је Институт донирао за СДЗВ нису средства из буџета, већ средства Института, тако да донирањем средстава није оштећен буџет Републике Србије. Именовани је даље навео да је СДЗВ непрофитабилно стручно научно удружење основано ради остваривања циљева у области заштите вода и животне средине и да с тим у вези сарађује са институцијама и организацијама које се баве питањима заштите вода, сливова и животне средине, због чега сваке године сазива и организује одржавање конференције за воду. Милан Димкић је, такође, изјавио да није самостално доносио финансијске одлуке у вези са радом СДЗВ, већ је то било у надлежности Управног одбора тог друштва. Сматра да није јавни интерес подредио приватном, јер као председник СДЗВ није остваривао накнаду, није самостално доносио финансијске одлуке, већ је само спроводио одлуке Управног одбора СДЗВ, својим радом у СДЗВ није ничим повредио прописе којим су уређена његова права и обавезе као генералног директора Института, нити запослених који су га изабрали на јавну функцију, и није прекршио обавезу да ствара и одржава поверење грађана, односно запослених у своје савесно и одговорно вршење јавне функције. Напротив, сматра да је својим волонтерским радом допринео стварању и одржавању поверења грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, јер је својим ангажовањем допринео сазивању, организовању и одржавању годишњих међународних конференција о води

и издавању међународног часописа за воду "Water Research and Management", да је својим радом следио интерес Института од оснивања СДЗВ 1970. године да помаже рад оваквог друштва, како би се остварио развој науке и праксе и повећање продуктивности на пољу истраживања и усавршавања технологије пречишћавања и заштите вода, изградња система за заштиту вода и животне средине, као и сарадња са институцијама и организацијама које се баве питањима заштите воде у земљи и иностранству. У прилог својих тврдњи наводи чињеницу да су и остали чланови тог друштва на исти начин доприносили раду СДЗВ и то: Министарство просвете, науке и технолошког развоја, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде – Дирекција за воде, ЈВП "Србијаводе" и ЈВП "Воде Војводине", Саобраћајни институт ЦИП Београд, Инжењерска комора Србије, ЈП "Ђердап" Кладово, ЈКП Водовод и канализација (Београд, Нови Сад, Ваљево и др.). Именовани је навео да је СДЗВ од свог оснивања 1970. године организовало 47 конференција међународног карактера, да средства за свој рад остварује од чланарине, доприноса, котизација, накнада и донација правних и физичких лица, која користи за плаћање трошкова закупа пословног простора, канцеларијског материјала, поштанских трошкова, трошкова штампања зборника и часописа, бруто ауторских хонорара који се превасходно односе на исплату зараде једног радно ангажованог лица, које је ангажовано у СДЗВ од оснивања. Одговорно тврди да са рачуна СДЗВ ниједна исплата није извршена на његово име. Наводи да је спорни часопис непрофитабилног карактера, да се штампа ради развоја научне делатности из области вода, и дистрибуира без накнаде библиотекама у Србији и земљама окружења, укључујући и Аустрију, где се налази саиздавач, а ауторима чланака не плаћа се ауторских хонорар. Према оцени Матичног научног одбора за воде, шуме и земљишта Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, наведени часопис има највиши статус међу домаћим часописима из области вода. Што се тиче повреде одредбе чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, која му је стављена на терет, именовани је изјавио да је јавну функцију генералног директора Института вршио непрекидно у периоду од 1999. до 28.12.2017. године, а да је на дужност председника СДЗВ изабран 2006. године, пре него што је донет Закон о Агенцији, и то је једини разлог због чега Агенцији није пријавио да волонтерски обавља дужност председника СДЗВ, јер ниједног тренутка није сматрао да се налази у сукобу интереса. Сматра да са СДЗВ није био интересно повезан јер је дужност председника СДЗВ обављао волонтерски, без накнаде и без заснивања радног односа, од наведене дужности није остварио никакав приватни интерес, односно материјалну корист или погодност, јер је реч о непрофитном удружењу, рад у СДЗВ нити је негативно утицао, нити је изгледало да негативно утиче на његово поступање као генералног директора Института, већ је ангажманом у СДЗВ знатно допринео угледу Института, што је позитивно утицало на проширење пословне сарадње и повећање обима закључених послова у име и за рачун Института. Због тога је све време јавну функцију генералног директора Института вршио и дужност председника СДЗВ обављао у убеђењу да ради нешто што је друштвено корисно и потребно не само Институту и СДЗВ, него и Републици Србији. Том уверењу је допринела и чињеница да су у раду СДЗВ учествовали као чланови и финансијски доприносили раду и остали наведени буџетски корисници, пре свих, Министарство просвете, науке и технолошког развоја и Министарство пољопривреде, водопривреде и шумарства. Стога је предложио да се поступак против њега обустави или да му се изрекне мера упозорења.

Увидом у Решење Управног одбора Института бр. 4/2-2 од 01.10.1999. године и Регистар функционера, који води Агенција, утврђено је да је Милан Димкић јавну функцију генералног директора Института вршио у периоду од 01.10.1999. до 28.12.2017. године.

Увидом у Записник са Скупштине Југословенског друштва за заштиту вода од 27.06.2007. године утврђено је да је на наведеној скупштини назив удружења промењен у СДЗВ и да је за председника СДЗВ изабран Милан Димкић.

Увидом у Решење Агенције за привредне регистре БУ 7061/2010 од 16.08.2010. године утврђено је да је СДЗВ, основано 15.11.1970. године, на основу наведеног решења уписано у Регистар удружења, а да је законски заступник СДЗВ Милан Димкић.

Увидом у Записник са Скупштине СДЗВ одржане 03.06.2015. године утврђено је да је на наведеној скупштини Милан Димкић реизабран на дужност председника СДЗВ на мандат од четири године.

Увидом у биланс успеха-прихода и расхода СДЗВ за период од 2010. до 2016. године утврђено је да је на име донација за организовање научног скупа-годишњих конференција о води и издавање часописа "Water Research and Management" од стране Института уплаћено СДЗВ: за 2010. годину укупно 200.000,00 динара, за 2011. годину укупно 320.000,00 динара, за 2012. годину укупно 270.000,00 динара, за 2013. годину укупно 500.000,00 динара, за 2014. годину укупно 500.000,00 динара, за 2015. годину укупно 700.000, динара, и за 2016. годину укупно 800.000, динара.

У смислу чл. 2. Закона о Агенцији повезано лице је, поред осталих, свако правно лице које се може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса представља ситуацију у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције, односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Применом чл. 2. Закона о Агенцији на утврђено чињенично стање закључено је да СДЗВ у односу на Милана Димкића има својство повезаног лица, с обзиром на то да је именовани председник и законски заступник овог удружења.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Према одредбама чл. 221. ст. 1. и 224. ст. 1. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник РС", бр. 36/11, 99/11, 83/14-др. закон, 5/15), директор, поред осталог, заступа друштво према трећим лицима у складу са оснивачким актом, и води послове друштва у складу са оснивачким актом.

Одредбама чл. 23. ст. 1. и 3. Закона о удружењима ("Службени гласник РС", бр. 51/09, 99/11-др. закон, 88/11-др. закон, 44/18-др. закон) прописано је да удружење има једно или више лица овлашћених за заступање удружења (у даљем тексту: заступник удружења), избраних, односно именованих на начин утврђен статутом, те да је заступник удружења дужан је да се придржава овлашћења одређених статутом и одлуком надлежног органа удружења.

На основу одредбе чл. 28. ст. 3. Статута СДЗВ председник СДЗВ, поред осталог, представља и заступа СДЗВ, потписује споразуме, уговоре и друга акта

којима се регулишу одређени односи између СДЗВ и других правних или физичких лица, потписује решења, путне налоге, налоге за исплате и друга стручна акта.

Имајући у виду наведено, закључено је да је уплаћивањем средстава са рачуна Института на рачун СДЗВ, у утврђеном износу у временском периоду од 2010. до 2017. године именовани јавну функцију искористио за стицање користи за повезано лице, односно за удружење чији је законски заступник, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, поступајући тиме супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Именовани је био дужан да у наведеним ситуацијама избегне сукоб интереса, а када то није учинио, био је дужан да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције. На тај начин именовани је поступио супротно одредби чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања о постојању повреде одредба Закона о Агенцији Агенција је ценила наводе из изјашњења именованог у вези са тиме да је у спорном периоду Одбор директора Института био надлежан да доноси одлуке о сарадњи са СДЗВ, а да је он те одлуке само спроводио, али је оцењено да нису од значаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари, с обзиром на то да је, према одредби чл. 50. Статута Института, генерални директор, поред осталог, овлашћен да предлаже пословну стратегију и пословне циљеве Института, те да закључује уговоре и врши друге правне радње, а с обзиром на то да је именовани био заступник и председник наведеног удружења у сваком случају је био дужан да избегне давање налога за пренос наведених средстава овом удружењу. Из истог разлога нису уважени наводи именованог да одлуке о давању донација за СДЗВ није доносио лично, већ је такве одлуке доносио Научни савет Института, а он их је само спроводио уз знање Одбора директора. Наводи Милана Димкића да новац који је Институт донирао за СДЗВ нису средства из буџета Републике Србије, као оснивача, већ средства Института, стечена радом Института, тако да донирањем средстава није оштећен буџет Републике Србије нису од значаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари, с обзиром на то да за повреду одредаба чл. 27. и 32. Закона о Агенцији није од значаја на који начин су стечена средства са којима је функционер, који се налази у сукобу интереса, располагао. Такође нису од значаја наводи именованог да, као председник СДЗВ, није остваривао накнаду, с обзиром на то да сукоб интереса не представља само ситуацију у којој функционер стиче материјалну корист за себе, него и ситуацију у којој материјалну корист стиче за повезано лице, а у поступку је неусмјиво утврђено да је са Миланом Димкићем Удружење повезано лице. Наводи именованог да је сматрао да истовременим вршењем јавне функције генералног директора Института и обављањем дужности председника СДЗВ не повређује одредбе Закона о Агенцији, а да учествовањем у организовању наведених научних скупова и издавању наведеног научног часописа ради послове корисне за науку у Републици Србији нису узети у обзир, с обзиром на то да је именовани био дужан да зна да је у конкретним ситуацијама, као генерални директор Института, био налогодавац за плаћања према њему повезаном лицу, и да је на тај начин довео себе у сукоб интереса, што је супротно обавезама које функционер има током вршења јавне функције. Осим тога, Законом о Агенцији нису прописани изузети за ослобађање од одговорности функционера који је себе довео у сукоб интереса.

Без утицаја су наводи именованог да је између Института и СДЗВ постојала сарадња, која је подразумевала финансирање тог удружења од стране Института, и пре него што је Милан Димкић почeo да врши јавну функцију генералног директора Института, те да су учешће у раду и донирање активности наведеног удружења вршили и Министарство просвете, науке и технолошког развоја, односно Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, као и друга јавна предузећа

и привредна друштва чији је оснивач Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединице локалне самоуправе, као и околности да су, према достављеним доказима, наведена средства наменски коришћена, јер се у поступку није одлучивало о томе да ли су донирани средства наменски коришћена, а именован је био дужан да у конкретној ситуацији избегне сукоб интереса без обзира на то од којих средстава се финансира СЗДВ.

Цењени су и други наводи именованог, али је оцењено да су сви без утицаја на одлучивање у овој правној ствари.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, узета је у обзир чињеница да је Милану Димкићу у току поступка пред Агенцијом престала јавна функција генералног директора Института, да је током вршења наведене јавне функције више пута довео себе у сукоб интереса чије се последице поступања функционера супротно Закону о Агенцији не могу отклонити. Стога је закључено да је изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је, сагласно одредбама чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16), у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба чл. 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције,
у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

